Oğlan ve Küçük Karabatak

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Karabatak

Aysel Banu YAVUZAL

Uykulu göletin kıyısında, Leo adında bir oğlan çizmelerini suya sarkıtmış oturuyordu. Damlaların sessiz şıp-şıp sesini ve ıslak çamurun kokusunu severdi. Her sabah kuşları izlemeye gelirdi. Koşarken zıplayan kısa, kıvırcık siyah saçları ve hep su sıçrayan kırmızı bir tişörtü vardı. Bez çantasında bir eskiz defteri ve kalemler vardı; her yeni şeye hazırdı.

Bir sabah, suyun içinden pürüzsüz siyah bir kuş fırladı. Güneşte saklı renkler gibi parlayan bronz-yeşil ışıltılı, cilalı tüyleri vardı. Uzun, kancalı gagasında kıvranan gümüş bir balık tutuyordu. Parlak zümrüt yeşili gözler Leo'ya bakıp kırpıştı. Küçük karabatak başını yana eğdi, sanki 'Bunu izle!' der gibiydi. Sonra bir şıpırtıyla suya daldı.

Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Vay canına!' diye fısıldadı. Eskiz defterini kaptı ve kuşun şeklini çizdi: uzun boyun, alçak gövde, çenesinin altındaki küçük sarı leke. Güçlü pençeli perdeli ayaklarının hızla kürek çektiğini fark etti. 'Sen yüzmek için yaratılmışsın,' dedi. Karabatak yeniden su yüzüne çıktı ve Leo gülümsedi. Onu takip edip yaptığı her şeyi öğrenmeye karar verdi.

O günden sonra Leo her gün gölete döndü. Karabatağın derinlere dalıp uzun süre su altında kaldığını izledi. 'Nefesini nasıl tutuyorsun?' diye merak etti. Kuşun pürüzsüz tüyleri düz yatıyordu, böylece su hemen kayıp gidiyordu. Güçlü ayakları kürek gibi itiyor, berrak gözleri bulanık suda balıkları görüyordu. Leo her parçayı çizdi ve eskiz defterine notlar yazdı.

Bir öğleden sonra karabatak kıyıya yaklaştı. Leo çömelip hiç kıpırdamadan durdu. 'Merhaba, küçük balıkçı,' dedi yumuşak bir sesle. Kuş başını salladı ve kanatlarını çırptı. Leo, tüylerin bir hava tabakası tutarak kuşu sıcak ve hafif tuttuğunu fark etti. Kuşun yumuşak sesler çıkarmasına yardım eden küçük sarı boğaz lekesini çizdi. 'Sürprizlerle dolusun,' dedi Leo.

Karabatak yeniden daldı ve Leo saniyeleri saydı. Bir, iki, üç... neredeyse yirmi! Su yüzüne çıktığında küçük gümüş bir balık tutuyordu. Leo sessizce alkışladı. Kuşun avlanma duruşunu çizdi: baş aşağıda, boyun uzanmış, sonra kancalı gaganın hızlı bir kapışı. 'Sen usta bir balıkçısın,' dedi Leo. Karabatak başını sallar gibiydi, sonra kuyruğunu çevirip bir kez daha daldı.

Leo daha fazlasını öğrenmek istedi. Kütüphanede kitaplar okudu ve yaşlı balıkçı Bay Chen ile konuştu. 'Karabatakların özel uyumları vardır,' dedi Bay Chen. 'Tüyleri su geçirmez, ayakları yüzmek için perdeli ve gözleri su altında net görebilir.' Leo hepsini yazdı. Her parçayı gösteren oklar çizdi. 'Uyumlar hayvanların gelişip serpilmesine yardım eder,' diye fısıldadı. Bu, rehberinin başlığı olacaktı.

Gölette Leo fikirlerini denedi. Karabatağın tüylerini gagasıyla temizleyip kuru tutmak için yağ sürdüğünü izledi. Kuşun bacaklarının çok geride olduğunu, hızlı kürek çekmek için mükemmel olduğunu gördü. 'Vücudun bir yüzme makinesi,' dedi Leo. Kuşun iskeletinin bir şemasını çizdi; dalmak için güçlü kaslarla. Karabatak daireler çizerek yüzdü, gösteri yaptı.

Rüzgârlı bir gün su dalgalıydı. Leo küçük karabatağın zorlanabileceğinden endişelendi. Ama kuş dalgaların üstünde kolayca süzüldü, alçak gövdesi suyu yarıp geçti. Daldı ve bir balıkla çıktı, sonra bir tane daha. Leo kuşu hareket halinde çizdi, şıpırtılar için kıvrımlar ekledi. 'Zorlu havada bile gelişip serpiliyorsun,' dedi. Karabatak tüylerini silkeledi ve kanatlarını kurutmak için çırptı.

Leo diğer çocuklar için eğlenceli bir rehber yapmaya karar verdi. Kapağa karabatağı çizdi; zümrüt gözlerle ve gagasında gümüş bir balıkla. İçine şöyle yazdı: 'Birinci adım: hız için pürüzsüz tüyler.' Şakalar ve sorular ekledi. 'Bir karabatağın neredeyse bir dakika su altında kalabildiğini biliyor muydunuz?' Kayaların arkasına saklanan küçük balıklar çizdi. Karabatak onu sudan izledi, sanki omzunun üzerinden okuyordu.

Rehber bitince Leo onu Bay Chen'e gösterdi. 'Bu harika!' dedi Bay Chen. 'Bunu bütün sınıfla paylaşmalısın.' Leo heyecanlı ama tedirgindi. Sınıf arkadaşlarının önünde durdu ve çizimlerini kaldırdı. 'Küçük karabatağın özel uyumları var,' dedi. 'Tüyleri, ayakları ve gözleri suda gelişip serpilmesine yardım eder.' Sınıf alkışladı ve sorular sordu.

Okuldan sonra Leo rehberini kolunun altına sıkıştırıp gölete koştu. Kıyıya oturdu ve karabatağa yüksek sesle okudu. 'Birinci sayfa: dalış. İkinci sayfa: yakalayış.' Kuş yaklaştı, başını yana eğdi. Leo bitirdiğinde karabatak daldı ve küçük bir balıkla çıktı, sanki 'Aferin!' der gibiydi. Leo güldü. 'Sen en iyi öğretmensin,' dedi.

O akşam Leo rehberine son bir sayfa ekledi. Karabatağı ve kendisini yan yana, gölet kıyısında çizdi. Resmin altına şöyle yazdı: 'Hepimiz doğadan öğrenebiliriz. Her hayvanın gelişip serpilmesine yardım eden uyumları vardır.' Eskiz defterini kapattı ve ona sarıldı. Küçük karabatak kanatlarını çırptı ve bir kayaya yerleşti, onunla birlikte gün batımını izledi.

Ertesi sabah Leo rehberini kütüphaneye getirdi. Kütüphaneci onu özel bir rafa koydu ve bir tabela astı: 'Yazan ve resimleyen: Leo.' Diğer çocuklar okudu ve gülümsedi. Bazıları Leo'dan onları karabatağı görmeye götürmesini istedi. Leo onları gölete götürdü ve kuşun dalıp yüzmesini izlediler. 'Şu zümrüt gözlere bakın!' dedi bir kız. Leo gururla başını salladı.

Küçük karabatak göletin çevresinde ünlendi. İnsanlar onun balık tutmasını izlemeye geldi ve Leo onlara güçlü ayaklarını ve berrak gözlerini anlattı. Tüylerinin nasıl kuru kaldığını ve nasıl nefesini tuttuğunu gösterdi. 'O bir su altı avcısı,' dedi Leo. Karabatak ilgiden hoşlanıyor gibiydi. Dalıp şıpırtılar çıkararak becerilerini gösterdi. Leo'nun rehberi herkesin kuşu anlamasına ve korumasına yardım etti.

Güneş batarken Leo eskiz defteriyle kıyıya oturdu. Küçük karabatağın suyun üzerinde süzülüşünü izledi. 'Bana öğrettiğin için teşekkürler,' dedi. Kuş başını yana eğdi ve zümrüt gözlerini kırpıştırdı. Leo, uyumların hayvanların gelişip serpilmesine yardım ettiğini ve merak ile nezaketin de insanların gelişip serpilmesine yardım ettiğini biliyordu. Gülümsedi, içi ısındı. Gölet sessiz ve huzurluydu ve küçük karabatak son bir kez daldı.